

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.122/2012/4. szám

A Szegedi Ítéltábla Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ádám Attila ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - Ugrai és Butora Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ugrai Péter ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** I. rendű és Ugrai és Butora Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ugrai Péter ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** II. rendű alperes ellen lízingszerződésből eredő követelés érvényesítése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. január 16. napján kelt 7.P.21.697/2010/27. sorszámú ítélete ellen az I-II. rendű alperes által 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 60.000 (Hatvanezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú eljárásban felmerült 134.400 (Egyszázharmincnégyezer-négyszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes és a **(cég 1)** több pénzügyi lízingszerződést kötöttek. A felperes és a lízingbevevő között - többek között - 2003. október hó 27. napján két pénzügyi lízingszerződés jött létre, amelyek értelmében a felperes az **(X)** és **(Y)** forgalmi rendszámú, **(típus neve)** tehergépjárművek megvásárlása céljából a lízingbevevőnek kölcsönt nyújtott. Mindkét jármű bruttó vételára 12.385.802 Ft volt, a lízingbevevő mindkét jármű vételáraként 1.238.581 Ft-ot fizetett meg és a felperes által nyújtott kölcsön összege mindkét esetben 9.908.642 Ft volt. A lízingbevevő által

fizetendő összes lízingdíj szerződésenként 15.810.241 Ft volt. A lízingszerződések részét képezte a felperes által kidolgozott üzletszabályzat, mint általános szerződési feltétel, illetve az aktuális hirdetményei.

A felperes és az I-II. rendű alperesek mindkét lízingszerződés esetében „garanciaszerződést” kötöttek, amelyben az alperesek vállalták, a lízingszerződésből eredő lízingbevevői tartozásokért - a járulékos költségek tekintetében is - garanciát vállalnak. Feltétel nélkül vállalták, hogy ha a lízingbevevő fizetési kötelezettségének az esedékességkor nem tesz eleget, helyette teljesítenek a felperesnek anélkül, hogy a felperes és a lízingbevevő közötti jogviszonyt vizsgálnák. Az alperesek fizetési késedelme esetére a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatfizetési kötelezettséget írtak elő.

A felperes üzletszabályzata a következő rendelkezéseket tartalmazza:

„Amennyiben a Lízingbevevő által befizetett, a Lízingbeadó számláján jóváírt összeg nem fedezi a Lízingbeadóval szemben fennálló teljes, lejárt tartozás összegét - beleértve azt az esetet is, ha a Lízingbevevőnek több szerződése is van párhuzamosan a Lízingbeadóval - úgy az elszámolás sorrendjét - beleértve az egyes szerződésekre történő elszámolás sorrendjét is - a Lízingbeadó jogosult meghatározni.”

„A Lízingbevevő köteles az egyedi lízingszerződésben és a kamatváltozást terhelő bizonylatokban meghatározott fizetési kötelezettségeinek legkésőbb az esedékesség időpontjában eleget tenni. A Lízingbevevő köteles a Lízingbeadó székhelyén és fióktelephelyén kifüggesztett hirdetmény szerinti költségeket - azok felmerülése esetén - megtéríteni. A Lízingbeadó a költségeket az azok felmerülésekor hatályos hirdetmény szerint jogosult megállapítani.”

„A Lízingbevevő fizetési késedelem esetén a hirdetményben közzétett mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni a Lízingbeadónak. Amennyiben a Lízingbevevő 15 napot meghaladó fizetési késedelembe esik, a Lízingbeadó jogosult a használati jogot megvonni és a lízingtárgyat azonnal visszavenni az esedékes követeléseinek teljes megtérítéséig. A Lízingbeadó jogosult a lízingszerződést azonnali hatállyal felmondani, amennyiben a Lízingbevevő a szerződésben foglalt kötelezettségeit megszegi, így különösen: a Lízingbevevő első alkalommal 15 napot meghaladó fizetési késedelembe esik, és a Lízingbeadó írásbeli felszólítása alapján a felszólító levélben megjelölt póthatáridőben sem teljesít, a Lízingbevevő második alkalommal is fizetési késedelembe esik anélkül, hogy a Lízingbeadó - akár az első alkalommal is - a teljesítésre írásbeli felszólítást küldene és póthatáridőt jelölne meg. A felmondás időpontjában a Lízingbevevő használati jogosultsága a lízingtárgy tekintetében megszűnik, és köteles azt haladéktalanul rendeltetésszerű használatra alkalmas, tiszta állapotban valamennyi tartozékával és okiratával együtt a Lízingbeadó által megjelölt helyen a Lízingbeadó képviselőjének átadni. Amennyiben a Lízingbevevő ezen kötelezettségének nem tesz eleget, úgy a Lízingbeadót megilleti a lízingtárgy önhatalmú - saját maga vagy igazolt meghatalmazottja általi - birtokbavételének és elszállításának joga, amellyel kapcsolatban felmerült összes költség a Lízingbevevőt terheli.”

Gf.III.30.122/2012/4. szám

„A lízingszerződés megszűnése a Lízingbevevő szerződésszegése miatti felmondás esetén:

A Lízingbeadó a Lízingbevevőtől olyan mértékű kártérítést követelhet, amely abba a helyzetbe hozza, amelybe akkor került volna, ha a Lízingbevevő szerződésszerűen teljesít. A felmondás napján a Lízingbevevő valamennyi fizetési kötelezettsége esedékessé válik: a hirdetmény szerinti külön eljárási díjak és költségek, különös tekintettel a kintlévőségi eljárás lefolytatásának ügyviteli költségére; a felmondás napján fennálló tőke-, ÁFA-, kamattartozás és a maradványérték; a felmondás napjáig esedékes, ki nem terhelt valamennyi kamatváltozás (számítási képlete az Üzletszabályzatban meghatározva). Amennyiben a Lízingbevevő a felmondás napját követő 8 napon belül valamennyi tartozását megfizeti, úgy a lízingtárgy tulajdonjogát megszerzi. Amennyiben a Lízingbevevő a felmondás napját követő 8 napon belül nem fizeti meg valamennyi tartozását, úgy a Lízingbeadó a járművet annak visszaszármaztatása után kárenyhítési kötelezettségének körében eljárva értékesíti: újsághirdetés formájában nyilvánosan meghirdeti az irányár megjelölésével és/vagy az értékesítéssel gépjármű kereskedőt bíz meg. A Lízingbeadó a legkedvezőbb ajánlattevővel köteles az értékesítésről szerződést kötni. Az elszámolás értéknapja az értékesítésből befolyt vételárnak Lízingbeadó bankszámláján történt jóváírásának a napja.”

A lízingbevevő 2005. december 9. napján a perbeli két lízingszerződésre történő hivatkozással 403.150 Ft-ot, míg egy harmadik szerződésre tekintettel 325.648 Ft-ot utalt át a felperesnek. 2005. december 27. napján a perbeli két lízingszerződés törlesztéseként 403.150 Ft átutalására került sor a lízingbevevő részéről. A felperes a kétszer 403.150 Ft-ot a perbeli szerződések teljesítéseként számolta el. 2006. január 26. napján a lízingbevevő a perbeli két lízingszerződésére vonatkozóan és egy harmadikra utalva összesen 565.974 Ft-ot fizetett meg. A 2006. január 26-i utalás közleményében a lízingbevevő megjelölte a **(1)** számú szerződést, valamint a perbeli két lízingszerződést **((2) és (3) számú)** is. A felperes a befizetést teljes egészében a **(1)** számú szerződésre számolta el.

A felperes lízingbevevői, majd alperesi késedelmeket és felszólításokat követően 2006. április 12. napján a lízingszerződéseket azonnali hatállyal felmondta.

A lízingtárgyat a felperes 2006. április 21. napján - meghatalmazottja útján - birtokba vette, majd 2006. május 15. napján bizományi szerződést kötött az **(cég 2)**-vel a lízingtárgyak értékesítése céljából. A bizományos 2006. május 18. napján kelt adásvételi szerződésekkel a lízingtárgyak tulajdonjogát átruházta a **(cég 3)**-ra. Az eladási ár nettó 3.700.000 és 3.800.000 Ft volt. A felperes bizományosa rövid értékesítési ciklus alatt, nyomott áron, értékesítette a lízingtárgyakat, azok reális forgalmi értéke a visszavétel időpontjában nettó 4.417.500 és 4.445.000 Ft volt.

A lízingbevevő időközben felszámolási eljárás alá került, a felperes 2007. május 29. napján jelentette be igényét a felszámolónak 6.293.740 Ft és kamatai erejéig.

A felmondás időpontjában hatályos felperesi hirdetmény szerint a kintlévőség kezelés nettó külön eljárási díjai a következők voltak: feltételes és azonnali szerződés felmondás 9.500 Ft; az eljárás lefolytatásának ügyviteli költsége - esetenként - a szerződés tárgya nettó vételárának 3 %-a.

A felperes 2008. március 25. napján elkészítette a lízingszerződésekből eredő elszámolását, az elszámolás eredményeképpen a lízingbevevő tartozásaként 5.198.505 Ft-ot mutatott ki.

A felperes módosított keresetében kérte a bíróságot, kötelezze az alpereseket összesen 3.934.464 Ft, valamint ezen összegből 3.875.212 Ft után 2006. december 30. napjától, 59.252 Ft után 2007. június 2. napjától a kifizetésig a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére. A felmondással esedékessé vált lízingbevevői tartozás teljes összegét 6.077.264 Ft-ban és 6.030.767 Ft-ban állapította meg, ebből levonásba helyezte a gépjárművek értékesítéséből befolyt bruttó 4.440.000 Ft és 4.560.000 Ft-ot. Ehhez hozzászámította a gépjármű visszavételével, értékesítésével kapcsolatban felmerült költségeket 304.222 Ft és 350.542 Ft összegben, továbbá hozzáadott 70.814 Ft és 70.603 Ft késedelmi kamatot. Emellett a lízingbevevő felszámolási eljárásában teljesített regisztrációs díj címén 3.477 és 55.775 Ft-ot érvényesített. A két szerződés esetében - regisztrációs díj nélkül - 1.997.800 Ft és 1.877.412 Ft összegű tartozást állapított meg.

Az I-II. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását. Álláspontjuk az volt, a lízingbevevő befizetésének elszámolására vonatkozó üzletszabályzati rendelkezések tisztességtelen kikötéseket tartalmaznak, a 2005. decemberi és a 2006. januári befizetéseket nem a perbeli szerződések teljesítéseként számolta el a felperes. A felmondás időpontja helyesen 2006. április 21., miután ekkor vették át az erről szóló értesítéseket, így a felperes által meghatározott értéknap helytelen, ebből eredően a kimutatott tartozás sem lehet jogszerű. Nem állapítható meg, hogy a díjterhelés milyen tételekből tevődik össze, emellett a szerződésenként 5.000 Ft és 9.500 Ft ügyviteli költség felszámítása jogszerűtlen, ugyanígy a regisztrációs díj iránti igény is alaptalan. A késedelmi kamat felszámítása sem jogszerű. Vitatták az elszámolás devizanemét, álláspontjuk szerint a szerződéstől eltérően a felperes nem euró-alapon, hanem svájci frank figyelembevételével határozta meg a lízingbevevő tartozásának összegét. A visszavett gépkocsik szakértői vélemény szerinti értékmeghatározását ÁFA-összeggel növelten kérték figyelembe venni és levonásba helyezni a lízingbevevői tartozásból.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. és II. rendű alpereseket 2.299.464 Ft és járulékaival egyetemleges megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az alperesek kezességvállalása „garanciaszerződés” keretében történt, amely atipikus szerződésnek minősül és a Ptk. 274. § /2/ bekezdés a./ pontjában szabályozott készfizető kezesi szerződéstől különbözik. A garanciavállalási szerződés az egyszerű és a készfizető kezességvállalás elemeit egyaránt tartalmazza, úgynevezett korlátozott készfizető kezességvállalásnak tekinthető. A kezesség korlátozottsága azonban csak annyit jelent, hogy az

alperesek helytállási kötelezettsége akkor áll be, amikor a lízingbevevő a fizetési kötelezettségét esedékességgel nem teljesíti. Erre tekintettel az alperesek sortartási kifogása megalapozatlan. Az alperesek érvénytelenségi kifogása folytán megállapította, hogy az üzletszabályzat 2/8. pontjában írt rendelkezések tisztességtelenek, hiszen egyoldalú hatalmasságot biztosítanak a felperesnek arra, hogy több lízingszerződés esetén az elszámolás sorrendjét maga határozza meg. Mindennek azonban a jogvita érdemi elbírálása szempontjából nem volt jelentősége, ugyanis a felperes módosított elszámolásából az volt megállapítható, hogy a felperes a lízingbevevő rendelkezését betartva kétszer 403.150 Ft-ot a lízingbevevő által megjelölt és a per tárgyát képező lízingszerződésekből eredő tartozás teljesítéseként számolt el, míg a 2006. január 26-i átutalás esetében a lízingbevevő első helyen az **(1)** számú szerződést jelölte meg, amelyre a teljesítést kérte elszámolni, ezért a kötelezett rendelkezése alapján az 565.974 Ft összegű befizetést jogszerűen számolta el a felperes az ezen szerződésből eredő kötelezeti tartozásra. Az elszámolásból és a forgalmi kivonat adataiból megállapítható volt, hogy a lízingbevevő késedelembe esett, ezért a felperest az üzletszabályzat és az általános szerződési feltételek rendelkezései alapján megillette az azonnali hatályú felmondás joga és késedelmi kamat felszámítása is megalapozott volt. A felmondás időben későbbi hatályosulása nem érinti a szerződés megszűnésének időpontját, az elszámolás értéknapja a felmondás napjával azonos. A lízingbevevői tartozások összegszerűségének meghatározása helyes, és az árfolyam különbözetet valójában a felperes az euró árfolyamváltozása alapján számította. A felperes a hirdetmény szerint jogosult felszámítani a nem teljesített fizetési kötelezettségekkel kapcsolatos figyelmeztető levél, a felmondás és a gépkocsi tárolás költségét, továbbá úgynevezett külön eljárási díj címén a szerződés tárgyát képező jármű nettó vételárának 3 %-át. Ez utóbbi a hirdetmény szerint ügyviteli költség. A külön eljárási díj kárátalány jellegű, ezért a lízingbevevő kártérítés címén csak az ezt meghaladó ügyviteli költségét, kiadásait érvényesítheti. A felperes azonban módosított elszámolásában a kárátalány jellegű ügyviteli költségeit már nem érvényesítette, csak a tételesen felmerült és a szerződés felmondásával, a gépjárművek visszavételével, újraértékesítésével összefüggő díjakat állította be az elszámolásba, amelyeket számlával igazolt, ezért költségként azokat megalapozottan érvényesítette. Kirendelt igazságügyi gépjármű szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a felperes által visszavett tehergépjárművek reális forgalmi értéke 4.417.500 Ft, illetve 4.445.000 Ft volt. Összességében megállapította, hogy a felperes által csatolt módosított elszámolás a szerződéseknek megfelelő tételeket tartalmaz, abban nem került érvényesítésre az ügyviteli költség, mint kárátalány, emellett a felmondás napján fennálló lízingbevevői tartozás a tisztességtelennek minősülő általános szerződési feltétel ellenére a lízingbevevő rendelkezése alapján eszközölt teljesítések figyelembevételével került megállapításra. A gépjármű értékesítésének alapján a tartozásba beszámított bruttó vételár azonban nem piaci ár, az a szakértői vélemény alapján meghatározott bruttó 5.301.000 és 5.334.000, azaz összesen 10.635.000 Ft-ban állapítható meg. Ebből következően a lízingbevevő - így az alperesek - javára a felperes által módosított elszámoláshoz képest további 1.635.000 Ft helyezendő levonásba a kimutatott szerződésenkénti

tartozások (1.997.800 Ft és 1.877.412 Ft) együttes összegéből. A felperes a lízingbevevővel szembeni követelését a felszámolási eljárásban érvényesítette, az ezzel

kapcsolatos kifizetett regisztrációs díjak, mint költségek kártérítés címén megilletik, és ezekért is fennáll az I. és II. rendű alperesek, mint készfizető kezesek felelőssége. Mindezek figyelembevételével a fennálló összes lízingbevevői tartozás (3.875.212 Ft) összegéből levonásba helyezte az 1.635.000 Ft újraértékesítési ár és piaci ár különbözetet (bruttó összegben) és az így mutakozó 2.240.212 Ft összegű különbözethez hozzáadta a regisztrációs díjak 3.477 Ft és 55.775 Ft-os összegét és az így mutakozó együttes összeg megfizetésére kötelezte az alpereseket, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A késedelmi kamatfizetésre vonatkozó rendelkezést a lízingszerződés részét képező üzletszabályzat alapozza meg.

Az elsőfokú ítélettel szemben az I. és II. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérték. Vitatták a garanciaszerződés elsőfokú bíróság általi értelmezését, továbbá azt, hogy a 2006. január 26-i átutalás elszámolása a lízingbevevő rendelkezése alapján történt. Miután az utalás közleményében a perbeli két lízingszerződés száma is feltüntetésre került, így további rendelkezés híján a befizetett 565.974 Ft-ot a lízingbevevő által megjelölt szerződésekre egyenlő arányban kellett volna elszámolni. A felperes azonban a 2006. januári befizetést egyáltalán nem számolta el a perbeli szerződésekre, így a felperes módosított elszámolása sem képezheti az alperesek marasztalásának alapját. Azt nem vitatták, hogy a 2005-öt megelőző időszakban a lízingbevevő az összes lízingszerződése figyelembevételével valóban késedelemben esett, azonban 70.814 Ft, valamint 70.603 Ft összegű késedelmi kamat a felperes által csatolt göngyöltett elszámolásban nem szerepel, így a kereseti kérelem számítása ellentmondásos. A felperes nem nyilatkozott arról, hogy a fenti összegek milyen számítási mód alapján kerültek meghatározásra. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes által megjelölt időszak sem lehet helytálló, hiszen a gépjárművek értékesítésére 2006. május 18. napján került sor, vagyis késedelmi kamat számítása 2006. május 26. napjáig megalapozatlan. Álláspontjuk szerint a felmondás napjának a felmondás hatályossá válásának időpontját kell tekinteni, a felmondás írásba foglalásához joghatás nem fűződik. Miután az alperesek 2006. április 21. napján vették át a felperes felmondását, így az elszámolás értéknapja helyesen 2006. április 21. napja. Vitatták továbbá a **(2)** számú szerződés esetén felszámított 304.222 Ft összegű és a **(3)** számú szerződés esetén felszámított 350.542 Ft költséget. Vitatták e költségek tényleges felmerülését, annak indokoltságát és összegszerűségét is. Az ügyviteli költségként felszámított 5.000 és 9.500 Ft költség nagyságrendjét eltúlzottnak ítélték, és vitatták mindkét perbeli szerződés esetén a felmondás napját követő követeléseket, álláspontjuk szerint ugyanis azokat az alperesekre áthárítani nem lehet. A Csongrád Megyei Bíróság Polgári-, Gazdasági-, Közigazgatási Kollégiumának 4/2005. (XI. 4.) kollégiumi véleményében foglaltakra hivatkozással előadták, hogy a felperes az alperesek által vitatott költségeket szerződésszegéssel okozott kár megtérítése címén a lízingbevevővel szemben érvényesítheti. Vitatták továbbá, hogy a perben kirendelt szakértő véleménye alapján a gépjárművek reális forgalmi értéke az eladási és a vételi ár matematikai átlagának felel meg, álláspontjuk szerint a perbeli gépjárművek értékét minimálisan a szakértői véleményben megjelölt

4.768.000, valamint 4.794.000 Ft-os nettó értéken kellene figyelembe venni. Kifogásolták, hogy kijavítatlan kár címén a szakértő mindkét perbeli gépjárműnél levont 150.000 Ft-ot. Miután az **(X)** forgalmi rendszámú gépjármű 2006. április 21. napján kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvében semmilyen kár, illetve megjegyzés nem szerepel, így az 150.000 Ft-os levonás megalapozatlan. Az **(Y)** forgalmi rendszámú gépjármű átadás-átvételi jegyzőkönyvében egyetlen kárként a jobb oldali kilincs törött megjelölés került feltüntetésre. Miután a kilincs sem kerül 150.000 Ft-ba, így a levonás összege itt is megalapozatlan. Vitatták, hogy a szakértői vélemény megalapozott lenne a korrekciók és értékcsökkentő tényezők levonását illetően. Vitatták továbbá, hogy a felszámolási eljárás során érvényesített regisztrációs díjkövetelés az alperesekre áthárítható lenne. Az elsőfokú eljárásban hivatkozott érveik alapján nem fogadták el a felperes által érvényesített kamatváltozás terheléssel kapcsolatos elszámolást. E körben előadták, hogy a felperes által csatolt hirdetmény szerint a kiterhelés gyakorisága minden naptári negyedévet követő hónap, ugyanakkor a felperes által csatolt elszámolás szerint 2006. április 5. napján, vagyis az első negyedév lejártát követően a kamatváltozás mindkét szerződés esetén 6.020 Ft-os negatív egyenleget mutatott. Külön hivatkoztak arra, hogy amennyiben el is fogadjuk, hogy a kamatváltozást csak negyedévente lehet kiterhelni, a felperes a kamatváltozást mindkét szerződés esetén 2006. április 5. napjától csak a gépjárművek értékesítéséig terjedő időre lenne jogosult elszámolni. Hivatkoztak továbbá arra, hogy a felperes nem tett eleget szerződéses kötelezettségének, az üzletszabályzata II/9. pontja szerint nem küldött a lízingbevevőnek félévente egyenlegértékesítő levelet, és az alpereseknek a peres eljárást megelőzően semmilyen elszámolást nem küldött. Minderre tekintettel megalapozatlan és méltánytalan az alperesek késedelmi kamat megfizetésére történő kötelezése.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az alperesek a garanciaszerződés 2. pontjában kötelezettséget vállaltak a lízingbevevő fizetési kötelezettségeinek teljesítéséért. Az alperesek által hivatkozott összesen 1.372.274 Ft-os teljesítést a felperes még a felmondást megelőzően jóváírta az alperesek számláján, így ezzel összefüggésben megalapozott kifogás nem érvényesíthető. A felperes által csatolt elszámolásban 2006. április 12. napja került feltüntetésre a felmondás időpontjaként, azonban az elsőfokú bíróság felhívásának megfelelően a felperes elszámolását úgy módosította, hogy figyelembe vette a felmondó levelek kézhezvételének, így a felmondások hatályosulásának 2006. április 22-i időpontját. Erre tekintettel késedelmi kamatot csak 2006. április 23. napjától érvényesített a felperes. A felmondás miatti díjterhelések összegét az üzletszabályzat VII/3/c. pontja alapján számította ki a felperes és az ügyviteli költségek vonatkozásában a kérelem jogalapját az üzletszabályzat III/1/f. pontja alapozza meg. A felmondás napját követő követelések és a regisztrációs díjak vonatkozásában a követelés jogalapja a Ptk. 318. § /1/ bekezdése, e követelések azért megalapozottak az alperesekkel szemben, mert amennyiben az I. és II. rendű alperesek szerződésben vállalt fizetési kötelezettségüknek eleget tesznek, úgy e költségek nem merültek volna fel. Vitatta,

hogy az alperesek a felperestől a perindítást megelőzően elszámolást nem kaptak, e körben hivatkozott arra, hogy 2006. december 7. napján kelt egy elszámoló levél, melynek átvételét tértivevények igazolják. Ezen elszámolás szerződésenként tartalmazza az

alperesek fennálló tartozását és azt a tájékoztatást is, hogy amennyiben további információra van szükségük a tartozással kapcsolatosan, úgy a felpereshez fordulhatnak.

A fellebbezés alaptalan.

Ahogy arra a Szegedi Ítéltábla a Gf.III.30.068/2010/4. számú végzésében is rámutatott az elsőfokú bíróság a peres felek közötti jogviszonyt a kialakult értelmező bírói gyakorlatra (BH 1998/440. számú eseti döntés) is tekintettel helyesen minősítette korlátozott készfizető kezességvállalásnak, így alaptalanok az alperesek ezzel ellentétes fellebbezési hivatkozásai. A másodfokú bíróság a korábbi határozatában elfoglalt jogi álláspontját változatlanul fenntartja, ebből következően az alperesek helytállási kötelezettséggel tartoznak a lízingbevevő által nem teljesített kötelezettségeikért, így a peres felek közötti jogviszonyban elszámolásnak volt helye.

Az elszámolás körében nem hanyagolható el, hogy a felperes a megismételt elsőfokú eljárásban lényegesen módosította keresetét és az annak alapjául szolgáló elszámolását is. E módosított elszámolásból következően irrelevánssá vált annak kérdése, hogy a 2005. decemberi és 2006. januári befizetéseket a felperes a jelen perben érintett lízingszerződések teljesítésére számolta-e el, vagy sem, és jelentőségét veszítette az a kérdés is, hogy az üzletszabályzatnak az elszámolás meghatározása körében irányadó rendelkezése érvényesnek tekinthető-e vagy sem. Ugyanis sem a módosított kereseti kérelem, sem az annak alapját képező módosított elszámolás (7.P.21.697/2010/23. számú beadvány F/26. melléklete) nem mutat ki 2006. február 6. napját megelőzően esedékes díjat, ami azt jelenti, hogy a felperes módosított elszámolásában és kereseti kérelmében kizárólag 2006. februárjától kezdődően számolt a perbeli lízingszerződések vonatkozásában hátralékot. Amennyiben pedig a lízingbevevő cég módosított tartozás kimutatásában a perbeli két lízingszerződés vonatkozásában késedelmet, szerződésszegő lízingbevevői magatartást nem vesz figyelembe, úgy nyilvánvalóan irrelevánssá válik a késedelemként megjelölt 2006. február 6. napját megelőző időszakra fizetett lízingbevevői teljesítések elszámolásának kérdése.

A felmondás időpontja tekintetében valóban a módosított kereseti kérelem és az annak alapjául szolgáló elszámolás is 2006. április 12. napját tartalmazza a felmondás napjaként, azonban a felmondás hatályosulásának időpontja ennél későbbi dátummal, a felperesi fellebbezési ellenkérelemben megjelölt időpontban állapítható meg, aminek egyenes következménye a felperes módosított kereseti kérelme, amellyel az alperesekkel szemben kizárólag a felmondás hatályosulását követő időpontot követő 2006. április 23. napjától kezdődően érvényesít késedelmi kamatot.

A felmondás miatti díjterhelés a felek közötti szerződéses jogviszonyban expressis verbis megállapított fogalommeghatározás szerint a felmondás időpontjában még

Gf.III.30.122/2012/4. szám

fennálló tartozás összecszerűségét tartalmazza. Nyilvánvaló, hogy amennyiben a perbeli két lízingszerződés időtartamából szerződésszerű teljesítést feltételezve több mint 2 év még hátra volt, úgy a módosított felperesi elszámolásban feltüntetett díjterhelés összege a

felmondás folytán esedékessé vált követelések összecszerűségét takarja. A módosított elszámolásból az kétséget kizáró módon megállapítható, hogy ez nem valamiféle göngyölített elszámolás szerinti összeg, a módosított elszámolásban feltüntetett nagyságrend ugyanis nem haladja meg a lízingszerződésekből még hátralévő időtartamban esedékes havi lízingdíjak együttes összegét.

Az alperesi fellebbezésben kifogásolt árfolyam különbözet vonatkozásában a felperes 7.P.21.697/2010/25. számú beadványa és annak mellékletei megfelelő elszámolást tartalmaznak, az elszámolás összecszerűen levezethető és indokolható. Miután az alperesek érdemében az összecszerűség vonatkozásában általános hivatkozásaikon túlmenően semmilyen konkrét kifogást nem terjesztettek elő, a másodfokú bíróság pedig az említett 25. számú beadványban adott levezetést a mellékletként csatolt okirati bizonyítékokkal együtt az árfolyam különbözet felszámítására megfelelő bizonyítékként elfogadta, így megalapozottan e tételt sem tudták vitatni az alperesek.

Az ügyviteli költségek vonatkozásában az üzletszabályzat és a hirdetmény egyértelmű adatokat tartalmaz e körben a felperes módosított kereseti kérelme kizárólag az e dokumentumokban meghatározott költségeket tartalmazza. A peres felek közötti szerződéses jogviszonyban e költségek megalapozott felszámítására így lehetőség volt, olyan érdemi hivatkozása az alperesek fellebbezésének nem volt, ami indokolta volna e költségek figyelmen kívül hagyását.

A gépkocsik értékének meghatározása szakértői kompetencia volt. A szakértő által kimunkált érték meghatározás aggályossá tételére a fellebbezési hivatkozás nem alkalmas. A gépkocsik értékének meghatározása tekintetében a perben kirendelt igazságügyi szakértő véleménye (7.P.21.488/2008/17.) tartalmazza, hogy a szakértői értékelés alapjául a rendelkezésére bocsátott iratok, fényképek szolgáltak. Ahogyan azt a szakértői vélemény is tartalmazza, a perbeli két gépjármű felperesnek történő átadásakor készült jegyzőkönyvön kívül a lízingszerződések tárgyát képező gépjárművekről a felperes felkérésére műszaki szakértői vélemények is készültek (7.P.21.488/2008/4. számú irat mellékletei). A felperes felkérésére készült műszaki szakértői vélemény tételesen tartalmazza, hogy a gépjárműveknek milyen kijavíthatlan hibái voltak, melyeket az értékeléskor figyelembe vett. Ugyanezen szempontokat a perben kirendelt igazságügyi szakértő is magáévá tette, a gépjárművekről értékelést ugyanis a rendelkezésére bocsátott dokumentáció áttanulmányozásával, többek között a felperesi felkérésre készült szakértői vélemények adatainak felhasználásával készítette. A perben kirendelt szakértő a gépjárműveket nem látta, azok értékesítésére ugyanis időközben már sor került, de a szakértő szakvéleményében egyértelműen utalt a felperesi felkérésre készült szakértő szakvéleményében leírtakra. Amennyiben

pedig az ily módon megjelölt hibák fennálltak, úgy indokolt volt a gépjárművek értékét a fennálló hibákra tekintettel csökkenteni.

Miután a gépjárművek értékesítése 2006. május 18. napján megtörtént ugyan, azonban az adásvételi szerződés alapján a vételár kifizetése ezen a napon még nem került sor, így a szerződés és az üzletszabályzatban írt elszámolási időpontra vonatkozó rendelkezés miatt is jogszerű, hogy a felperes a gépjárművek értékével azon időpontban számolt el, amikor a vételár a felpereshez beérkezett.

Megalapozottan az sem vitatható, hogy a lízingszerződés felmondását követően a gépjárművek értékesítéséből befolyt vételár felpereshez történő megérkezéséig a felperes kamatot számított fel, ugyanis nyilvánvaló, hogy a gépjárművek értékével csak a hozzá befolyt vételár időpontjában csökkenthette a lízingbevevői és ennek folytán alperesi tartozásokat.

A szerződésszegéssel okozott kár körében a másodfokú bíróság osztja a felperesi fellebbezési ellenkérelemben hivatkozottakat, nevezetesen az ilyen címen érvényesített költségek felszámítása azért indokolt, mert amennyiben az alperesek szerződésszegést nem követtek volna el, úgy a felperes által érvényesített további költségek felmerülésével sem kellett volna számolni.

A felszámolási eljárás során befizetett regisztrációs díjak egyértelműen a felperes lízingbevevővel szembeni követelésének érvényesítésével függenek össze, erre tekintettel a költségek elszámolására is lehetőség van az alperesekkel fennálló jogviszony keretében.

A fentiekre tekintettel összességében megállapítható, hogy a felperes módosított kereseti kérelmében kizárólag olyan összecszerűség megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket, amely a lízingszerződésből, illetve a peres felek közötti kezesi szerződésből levezethetők. A módosított elszámolás adatai helytállóak, így nincs szükség és lehetőség az elsőfokú bíróság ítéletének alperesi fellebbezés szerinti megváltoztatására. Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. Az I. és II. rendű alperesek pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése és 82. § /1/ bekezdése alapján perköltség egyetemleges megfizetésére kötelesek, melynek összege áll a felperes jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült és az ítéletábra által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja, /4/ , /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, a felperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló, ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjból. Az alperesek személyes költségmentessége folytán a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban

Gf.III.30.122/2012/4. szám

felmerült le nem rótt eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

Szeged, 2012. június hó 11. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk. Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk. Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró